സമയം, കാമന
ചരിത്രത്തിന്റെ അമ്പടയാളങ്ങൾ

ഡോ. ജി. ഉഷാകുമാരി
അസി.പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, കെ.കെ.ടി.എം.ഗവ.കോളേജ്, പുല്ലൂറ്റ്

എൺപതുകളിലെ കുട്ടിക്കാലത്ത് അമ്മവീട്ടിൽ ചുവരിൽ ഫ്രെയിം ചെയ്തു തൂക്കിയിരുന്ന ബ്ലാക്ക് ആന്റ് വൈറ്റ് ഫോട്ടോകൾ ഓർക്കുന്നു. അമ്മാവൻമാർ കൂട്ടുകാർക്കൊപ്പം ഹിപ്പിക്കട്ടും വലിയ കോളറുള്ള ഷർട്ടും ഒക്കെയായി സ്റ്റുഡിയോവിൽ പോസ് ചെയ്തെടുത്ത ചിത്രങ്ങൾ. അമ്മയുടെ അനിയത്തിമാരുടെയും സമാനമായ ചിത്രങ്ങൾ; വേഷം ഹാഫ്സാരിയും മറ്റുമാണെന്നു മാത്രം. നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു കൃത്രിമത്വം ആ ഫോട്ടോകളിലെല്ലാമുണ്ട്. നില്പിലും ചിരിയിലും നോട്ടത്തിലും കയ്യിൽ കെട്ടിയ റിസ്റ്റുവാച്ചിൽപോലും അതുണ്ട്. ആ ചെരിഞ്ഞു നില്പുകൾക്ക് കുറേയേറെ കഥകൾ പറയാനുണ്ട്, പുതുതായി പണിയിച്ച അല്ലെങ്കിൽ കടം വാങ്ങിയ ഒരു സ്വർണമാലയുടെ, റിസ്റ്റുവാച്ചിന്റെയൊക്കെ. പ്രകടനപരതയോടെ വാച്ചണിഞ്ഞ വലതുകൈത്തണ്ട ഇടതുകൈത്തണ്ടയ്ക്കു മുകളിൽ പിണച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള എത്രയോ പെൺഫോട്ടോകൾ അക്കാലത്തു കണ്ടതോർക്കുന്നു, പത്താം ക്ലാസിലെ ഗ്രൂപ്പുഫോട്ടോകളിലടക്കം. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങലിന്റെയും രൂപപ്രത്യക്ഷങ്ങളുടെയും വിസ്തൃതമായ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ പുറംപാളികളിൽത്തന്നെ കൊത്തിവെയ്ക്കപ്പെട്ട ആണത്തം, പെണ്ണത്തം ഇവയുടെ അതിരുകൾ എല്ലാം വെളിവാകും. ഓരോവസ്തുവും ചമയങ്ങളും നമ്മുടെ ലിംഗഭേദചിന്തയുടെ, അധികാരവ്യവസ്ഥയുടെകൂടി ഭാഗമാണ്. നമ്മുടെ കല്പനകളിലും ദാഹമോഹങ്ങളിലുമെല്ലാം ഈ ചമയ/വസ്തു അഭിനിവേശങ്ങൾക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ട്. ഇത്തരം കാമനകളുടെ സാംസ്കാരികമായ നിർവഹണശേഷിയെന്ത്? ചരിത്രത്തിൽ അവ കൊത്തിവെയ്ക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ, ആശയങ്ങൾ, മൂല്യവിചാരങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ സമയത്തിന്റെ

രാഷ്ട്രീയത്തെ നിർണയിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ലിംഗഭേദത്തിന്റെ നടപ്പുവഴികളെ ഉറപ്പിക്കുകയും ഇളക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സമയരാഷ്ട്രീയത്തിനുള്ള പങ്കെന്ത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പേറുന്ന ചില വിചാരങ്ങളാണ് ഇവിടെ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. സമയത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം ജനതയുടെ വൈയക്തികകാമനകളിൽ ഇടപെട്ടതിന്റെ തദ്ദേശീയമായ ലഘുചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഈ അന്വേഷണം ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്.

ഗഡിയാൾ എന്ന ആൺമോഹവസ്തു

നിഴലളന്നും മാനത്തുനോക്കിയും സമയമറിഞ്ഞ പഴയകാലത്തുനിന്നും വാച്ചിലേയ്ക്കുള്ള പരിണാമം നിരവധി ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്പിനെസംബന്ധിച്ചെടത്തോളം ഘടികാരങ്ങൾക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിൽ ചില ഒറ്റപ്പെട്ട ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപാദങ്ങളിലാണ് സജീവസാന്നിധ്യമാകുന്നത്. നഗരചത്വരങ്ങളിലെയും ഫാക്ടറികളിലെയും ആരാധനാലയങ്ങളിലെയും പൊതുക്ലോക്കുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പോക്കറ്റുവാച്ചുകളിലേക്കും റിസ്റ്റുവാച്ചുകളിലേക്കുമുള്ള മാറ്റം ലാന്റ് ഫോണിൽനിന്നും മൊബൈൽ ഫോണിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിനു സമാനമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതാകട്ടെ വ്യക്തിപരതയുടെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വകാര്യത, സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയവയുടെയും പ്രകാശനം കൂടി സാധ്യമാക്കുന്നതായിരുന്നു.

വാച്ച് ഒരു മോഹവസ്തുവായിട്ടായിരിക്കണം വൈയക്തികതയുടെ മണ്ഡലത്തിലേക്കു കുടിയേറിയത്. സമയമറിയുക എന്ന സ്വാഭാവിക ധർമത്തിനപ്പുറം അതു വസ്തുരതിയിലേക്കു സംക്രമിക്കുന്നത് ഇന്ദുലേഖയിൽ കാണാം. വെള്ളിയും സ്വർണവും കൊണ്ടുള്ള ചങ്ങലകൾ പിടിപ്പിച്ച പോക്കറ്റുവാച്ചുകളുടെ കാലമാണത്. ഇന്ദുലേഖയും സൂരിനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടും തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ തന്റെ പ്രതാപത്തിന്റെ പ്രകടനമായി നേരം നോക്കാനെന്ന ഭാവേന സൂരിനമ്പൂതിരിപ്പാട് സ്വർണഗഡിയാൾ മടിയിൽ നിന്നും എടുത്തു തുറന്നുനോക്കുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ ഗഡിയാൾ ഒന്നു നോക്കണമോ എന്നു ചോദിച്ച് ഗഡിയാളും മാലചങ്ങലയും കഴുത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തുകൊടുത്തു. തനിക്ക് മേഘദന്തൻ സായിപ്പ് അതു സമ്മാനമായി തന്നതാണെന്നു അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുകയുംചെയ്തു. അക്കാലത്തെ ആഢ്യന്മാരും തറവാടികളുമായ പുരുഷന്മാരുടെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഗഡിയാൾ. ഒരേസമയം ഒരു മോഹവസ്തുവും പ്രതാപചിഹ്നവുമായിരുന്ന ഗഡിയാൾ അതിന്റെ അലങ്കാരമൂല്യത്തിലാണ് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടതെന്നു വ്യക്തം. ഗഡിയാൾ ഒരു ആൺമോഹവസ്തുവായാണ്

അതിന്റെ പ്രയാണമാരംഭിച്ചതെന്നു കൂടി നമുക്കിവിടെ വായിച്ചെടുക്കാം. ആണുങ്ങൾക്ക് പെണ്ണുങ്ങളോളം അലങ്കാരഭ്രമമില്ല എന്ന പോതുബോധത്തെ മറിച്ചിടുന്ന ഇത്തരം എത്രയോ തെളിവുകൾ ഇനിയും കണ്ടെടുക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ വാച്ചുകൾ വിറ്റിരുന്നത് ഏറെയും സ്വർണവ്യാപാരികളായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ജ്വല്ലറിയുടെ പരസ്യങ്ങളിൽ ആഭരണങ്ങൾക്കൊപ്പം വാച്ചിന്റെ പരസ്യവും കാണും. നിക്കൽ, സ്വർണം, വെള്ളി മുതലായ ലോഹങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള വാച്ചുകൾ, രത്നംപതിച്ചവ, കല്ലുപതിച്ചവ എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയാണ് വിശേഷണങ്ങൾ. തൃശ്ശിവപേരൂരിലെ ആഭരണവ്യാപാരിയായ എസ്. നാരായണയ്യർ, 1916 വൃച്ഛികത്തിലെ ലക്ഷ്മിഭായിയിൽ നല്കിയ പരസ്യം ആരംഭിക്കുന്നത് 'സ്വയം പവൻ സ്വർണത്തിൽ പണിതു കല്ലുപതിച്ചത്' എന്നാണ്.

വാച്ചിലെ രത്നങ്ങളും അവയ്ക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അലങ്കാരപരമായ പ്രാധാന്യവും ഇന്നു നോക്കുമ്പോൾ അവിശ്വസനീയവും വിചിത്രവുമായി തോന്നാം. രത്നോപയോഗത്തിനു പിന്നിൽ രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ട്. വാച്ചുകളുടെ തിരികുറ്റികളിൽ (പിവറ്റ്) രത്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഘർഷണവും തേയ്മാനവും കുറയ്ക്കാം. സ്റ്റീലും സ്റ്റീലും തന്നിലുള്ള ഘർഷണതോത് 0.58 ആണെങ്കിൽ സ്റ്റീലും ഇന്ദ്രനീലവും തമ്മിൽ 0.10-0.15 ആണ്. ഘർഷണം കുറയുന്തോറും സമയകൃത്യതയും കൂടും. രത്നങ്ങൾ പതിച്ച ബെയറിങ്ങുകൾക്ക് മറ്റുള്ളവയേക്കാൾ ഈടുണ്ടെന്നതാണ് അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാരണം. എന്നാൽ വാച്ചുകൾ കാമനകളുടെ ഭാഗമായതിനു പിന്നിൽ മറ്റൊരു കാരണമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. രത്നങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനനുസരിച്ച് വാച്ചിന്റെ വിലയും ആർഭാടപരമായ പദവിയും കൂടുമല്ലോ. അതോടെ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളെയും ലംഘിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഈ ഭ്രമം വർധിക്കുകയും അമ്പതും നൂറുംവരെ രത്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള വാച്ചുകൾ വിപണി കീഴടക്കുകയുംചെയ്തു. രത്നഭ്രമം (ജുവൽ ക്രേസ്)എന്നാണ് ഈ പ്രവണത ആഗോളതലത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെന്നു മാത്രമല്ല, ആഗോളതലത്തിൽത്തന്നെ രത്നങ്ങൾ പതിച്ച വാച്ച് വലിയ മോഹവസ്തുവായിരുന്നു.

സമയത്തിന്റെ അധികാരരാഷ്ട്രീയം(Chrono politics)

സമയത്തെ സംബന്ധിച്ച സാംസ്കാരികമൂല്യഘടനകൾ അടിമുടി പുതുക്കിയെഴുതപ്പെടുകയും പുനർനിർവചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്

1930-കളോടെയാണ്. പുതിയ അധികാരബന്ധങ്ങൾക്കും തൊഴിൽ, ജീവിതബന്ധങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി സമയം ചിട്ടപ്പെടുന്നതിലൂടെയാണിതു സംഭവിച്ചത്. സൂരിനമ്പൂതിരിപ്പടിനെപ്പോലുള്ള ഫ്യൂഡൽജന്മികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സമയം കണക്കാക്കിയിരുന്നത് പാട്ടക്കരത്തിന്റെയും മറ്റും സമയചക്രത്തിനുള്ളിലാണ്. സന്ധ്യാവന്ദനവും ക്ഷേത്രദർശനവും അന്നപാനാദികൾക്കുള്ള ഇടവേളകളും ഉള്ളടങ്ങുന്ന സമയക്രമം അനൗപചാരികമാണ്. കീഴാളരെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുതന്നെ സ്ഥിതി. എങ്കിലും അതിലുപരിയായി കൂലിയുടെയും വിഭവാശ്രിതത്വത്തിന്റെയും മറ്റു പലതരം കീഴായ്മകളുടെയും ഭാഗമായി വരേണ്യാധികാരത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു അതെന്നുമാത്രം. നേരം പോയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കീഴാള നാടൻ പാട്ടുകളിൽ ഇതു കാണാം.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനവും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വാച്ച് ഉപയോഗിച്ചവരിൽ ഏറെയും കൊളോണിയൽ അധികാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിന്ന വരേണ്യരാണ്. അവരിൽ വാച്ച് തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ ഒരു മോഹവസ്തുവായാണ് വർത്തിച്ചത്. ഔപചാരികമായ കൊളോണിയൽ സമയകൃത്യത അവർക്ക് അന്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനോടുള്ള അവരുടെ പ്രതികരണം സംഘർഷാത്മകമായിരുന്നുവെങ്കിലും ശത്രുതാപരമായിരുന്നില്ല. വാച്ചുകെട്ടിയും അതിനെ ഒരു

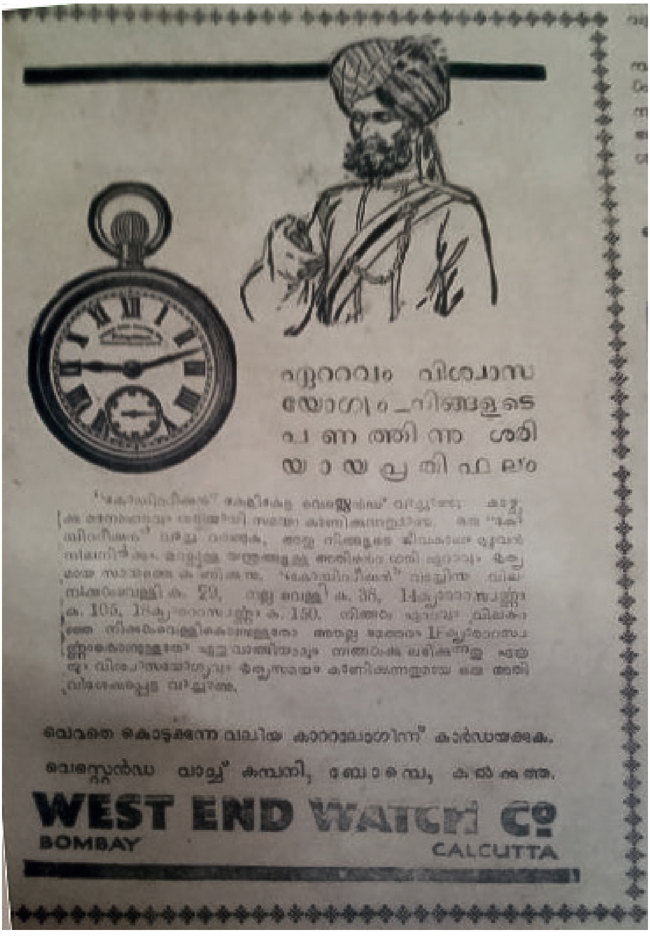

മോഹവസ്തുവായി താലോലിച്ചും പ്രദർശിപ്പിച്ചും കാമനാപരമായ ഇണക്കത്തോടുകൂടിയ പ്രതികരണവുമായിരുന്നു, അത്. ഈ സംഘർഷങ്ങളുടെയും സന്ദിഗ്ധതകളുടെയും അടയാളങ്ങൾ പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു 'സരസ്വതീവിജയ'ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

'സരസ്വതീവിജയ'ത്തിലെ കനകശേഖരയില്ലത്ത് കുബേരൻ നമ്പൂതിരിക്കു താലൂക്കു കോല്ക്കാരൻ വഴി കോഴിക്കോട് കലക്ടർ ഔദ്യോഗികമായ ഒരു ഉത്തരവ് കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ അത് ഒപ്പിട്ടു കൈപ്പറ്റാൻ താല്പര്യപ്പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണയാൾ. 'കല്പന വാങ്ങാം, കുപ്പൻ വരട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞ നമ്പൂതിരിയോട് ഔപചാരികവും ഔദ്യോഗികവുമായ സമയക്രമത്തിന്റെ അധികാരഭാഷയാണ് ശിപായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്: 'അത്രയൊന്നും എനിക്കു താമസിക്കാൻ പാടില്ല, ഇവിടെ കല്പനകിട്ടിയ വിവരത്തിനും ഇത്രമണിക്കു കിട്ടിയെന്നും ഒപ്പുവാങ്ങി അടിയന്തരമായി മടങ്ങിച്ചെല്ലാൻ താസിൽദാർ എജമാനന്റെ കല്പനയാണ്'. ഈ സമയനിഷ്ഠ കാശിനു ഗതിയില്ലാത്ത ശിപായി നായരുടെ അഹങ്കാരമായാണ് നമ്പൂതിരിയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

മലയാളത്തിലെ ദേവാലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പ് സർക്കാർ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയ്ക്കാണ് കളക്ടർ വിളിപ്പിച്ചത്. കത്തു കിട്ടി പത്താം നാൾ എത്താനാണ് ഉത്തരവ്. യാത്ര പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തം ഗണിക്കുന്നതിന്റെയും അനുബന്ധസാമഗ്രികൾ അടുപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും ചിട്ടവട്ടങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള ഭാഗം. മുഹൂർത്തം തെറ്റാതിരിക്കാൻ ഇല്ലത്തിനു പുറത്തു കടക്കുകയും എന്നാൽ വയലും പറമ്പും നാട്ടുപാതകളും പിന്നിട്ടുള്ള രാത്രിയാത്ര ബുദ്ധിമുട്ടായതിനാൽ വീടിന്റെ പടിപ്പുരയിൽ തന്നെ താമസമാക്കുകയാണ് നമ്പൂതിരി. ദീർഘമായ യാത്രയ്ക്കുശേഷം പത്താം നാൾ ഓഫിസ് സമയം തുടങ്ങുന്ന പത്തുമണിയ്ക്കു തന്നെ നമ്പൂതിരി, കളക്ടർ മുമ്പാകെ ഹാജരാകുന്നു. ആചാരപരവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായ സമയവും കൊളോണിയൽ അധികാരം അനുശാസിക്കുന്ന ഔദ്യോഗികസമയവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു വിശദമായിത്തന്നെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം പുതിയ ഓഫീസ് ഭരണവ്യവസ്ഥ, ഫാക്ടറികൾ, തോട്ടങ്ങൾ, ഇംഗ്ലീഷ് സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള സ്കൂളുകൾ, കോളേജുകൾ, ഇവ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പുതിയ തൊഴിൽ സംസ്കാരം എന്നിവ തദ്ദേശീയ സമൂഹത്തിന്റെ അനൗപചാരികമായ സമയക്രമങ്ങൾ മാറ്റിമറിച്ചു. തീവണ്ടി പോലുള്ള പൊതുവാഹനങ്ങളും സമയക്ലിപ്തത ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ പ്രവണത വാച്ചുകളുടെ ഉപയോഗത്തിലും അവതരണത്തിലും പ്രതിഫലിക്കാതിരുന്നില്ല.

അതോടെ അത് ഒരു ജനതയുടെ രൂപപ്രത്യക്ഷങ്ങളുടെയും വിഷയമായി മാറുന്നു. സമയത്തിന്റെ അധികാരം സ്ഥലപരമായ സാമ്രാജ്യാധികാരത്തെയും കവിഞ്ഞ് കനത്ത അധീശതയായി വളരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മുസ്ലിം സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പഠനത്തിൽ ഫാത്തിമാ മെർനിസിയും എഴുതുന്നുണ്ട്.

“വ്യവസായവത്കരണത്തിനുശേഷമുള്ള പാശ്ചാത്യസമൂഹം ഇതര സംസ്കാരങ്ങളെയാകമാനം അതിന്റെ താളത്തിനനുസരിച്ച് തുള്ളാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ സമയ-താളക്രമം ഉപയോഗിച്ച് ഏതുസ്ഥലത്തെയും സംസ്കാരത്തിലെയും പെരുമാറ്റരീതികളെ സ്വന്തം മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ പാശ്ചാത്യാധിപത്യത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര. കൊളോണിയൽ സൈന്യങ്ങൾ റസിഡന്റ് ജനറലിന്റെ ഹെഡ്ക്വാട്ടേഴ്സിനു മുന്നിൽ പരേഡുകൾ നടത്തിയിരുന്ന കാലം അവസാനിച്ചു. അതെല്ലാം ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഭാഗമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്ന് റിസ്റ്റുവാച്ചുകളുടെ സാർവത്രിക സാന്നിധ്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ആധിപത്യം തുടരുകയാണ്. ക്വാർട്സ് വാച്ചുകളുടെ വിചിത്രമായ ശബ്ദങ്ങൾ ട്രിപ്പോളിയിലെയോ റിയാദിലെയോ സുഗന്ധം തങ്ങിനില്ക്കുന്ന രാത്രിയിൽ രണ്ട് അറബികൾ നടത്തുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് ഓരോ മണിക്കൂറും അലോസരമുണ്ടാക്കുന്നു. സമയത്തിന്റെ ഈ നെട്ടനിർണായകത്വം അസംബന്ധജഡിലവും രാഷ്ട്രീയഭൂമിശാസ്ത്രത്തെ അവമതിക്കുന്നതുമാണ്. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പരമാധികാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ സ്ഥലത്തിനെ (space) നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള പഴയ സംവിധാനങ്ങൾക്കു പകരം സമയത്തിനെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇന്ന് സമയത്തിനെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് അധികാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നിങ്ങളുടെ മണ്ണിനടിയിലുള്ള എണ്ണയല്ല നിങ്ങളെ സമ്പന്നരാക്കുന്നത്. മറിച്ച് അതിനെ ലോകകമ്പോളത്തിൽ എത്തിക്കാനാവശ്യമായ മാർക്കറ്റിങ് സംവിധാനങ്ങളുടെ വേഗതയാണ്.” (പുറം 44, ഇസ്ലാമും സ്ത്രീകളും—കെ.എം.വേണുഗോപാലന്റെ പരിഭാഷ). ഇസ്ലാമികലോകത്തെ കുറിച്ച് മെർനീസി നടത്തുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഏതൊരു മൂന്നാംലോക സമൂഹത്തിനും ഏറെക്കുറെ ബാധകമാണ്. ഇന്ത്യൻ അനുഭവങ്ങളിലെ ഏറ്റവും കടുത്ത അധികാരപ്രയോഗമായ അടിയന്തരാവസ്ഥ മലയാളിയുടെ സ്മരണയിൽ അടയാളപ്പെട്ടതുതന്നെ കൃത്യസമയം പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഓടുന്ന തീവണ്ടികളുടെയും സമയത്തിനു തുറക്കുന്ന ഓഫീസുകളുടെയും രൂപകങ്ങളാലായത് വെറുതേയല്ല. അപമാനവീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ

ഞങ്ങൾ ഈ വാച്ച്
കൂലിക്കാർക്കു വേണ്ടി
ഉണ്ടാക്കിയതാണ്.
ഓരോ കൂലിക്കാരനും വാങ്ങുവാൻ കഴി
യുന്ന ഒരു വാച്ച് ഇതാ 12 ക. ക്കു ഒരു
വെസ്റ്റെൻഡ് വാച്ച്; യന്ത്രത്തിന്നും സാ
മാനങ്ങൾക്കും യാതൊരു കേടുമില്ലെന്നു
ഉറപ്പും ഉണ്ട്. താക്കോൽ ഇല്ലാത്ത
"അഫ്ടാബ്" ലിവർ പോക്കറ്റ് വാ
ച്ച് വളരെ ബലമുള്ളതാണ്. ഭംഗിയുള്ള
തും വിശ്വസിക്കാവുന്നതുമാണ്. അനവ
ധികാലം കേടുകൂടാതെ നടക്കും.
"അഫ്ടാബ്"
ലിവർ വാച്ച്
താക്കോലില്ലാത്തത്
നിക്കൽ കൂട് ക. 12.
ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ചിത്രങ്ങളോടുകൂ
ടിയ വലിയ ക്യാററ്ലോഗ്
ഞങ്ങൾ ഇനാമായി
അയച്ചുകൊടുക്കും.
വെസ്റ്റെൻഡ് വാച്ച് കോ.,-ബോമ്പെ, കൽക്കത്ത
WEST END WATCH Co.
BOMBAY
CALCUTTA

സമയകൃത്യതയെ, അധികാരനൃശംസതയെ അന്യാപദേശത്തിന്റെയും കറുത്തഹാസ്യത്തിന്റെയും മേമ്പൊടിയോടെ 'ചെങ്ങന്നൂർവണ്ടി'യിൽ ഒ.വി.വിജയനും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം പോക്കറ്റുവാച്ചുകളും റിസ്റ്റുവാച്ചുകളും ഒരേസമയം നിലനിന്ന കാലമാണ്. ജന്മിമാരുടെയും ഫ്യൂഡൽപ്രമാണിമാരുടെയും കോളനിസർക്കാരിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും നിത്യോപയോഗസാമഗ്രിയായ വാച്ച് ഏറെ കഴിയും മുമ്പ് മറ്റു തൊഴിൽ ഗണങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. ഇക്കാലത്ത് വിപണിയിലുണ്ടായിരുന്ന കൽക്കത്തയിലെയും ബോംബെയിലെയും മറ്റും വാച്ചുകമ്പനികൾ അധികവും അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നത് തൊഴിലാളികളെയും ഓഫീസ് ജീവനക്കാരെയുമാണ്. അലങ്കാരമൂല്യത്തോടൊപ്പം അതിനെയും അധികരിച്ചു നില്ക്കുന്ന 'സമയം വിലപിടിച്ചതാണ്, അതു തൊഴിൽ സമയത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണ്' എന്നെല്ലാമുള്ള ഒരുതരം ആധുനികചിന്തയും ഈ സമയമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും സജീവമാകുന്നുണ്ട്. ലെയ്ത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്ന പുരുഷത്തൊഴിലാളിയുടെ ചിത്രത്തോടു കൂടിയ വെസ്റ്റന്റ് കമ്പനി പുറത്തിറക്കിയ വാച്ചിന്റെ തലക്കെട്ടുതന്നെ 'ഞങ്ങൾ ഈ വാച്ച് കൂലിക്കാർക്കു വേണ്ടി നിർമിച്ചു' എന്നാണ്. ആരാണ് 'കൂലിക്കാർ'? എന്തെല്ലാമാണ് 'കൂലിപ്പണി'കൾ? എന്നൊക്കെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ സ്വയം ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ടിവിടെ. പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും വാച്ചുകൾ അലങ്കാരമൂല്യത്തോടൊപ്പം ഉപയോഗമൂല്യവും കൈവരിക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്.

ആധികാരികവും ഔപചാരികവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിലെ സമയത്തിന്റെ അളവുകോലായി വാച്ച് കടന്നുവരുന്നതോടെ അതു പുരുഷന്റെ ഉപകരണവും പുരുഷനിയന്ത്രിത ഉപകരണവുമായി മാറുന്നുണ്ട്. സമയത്തിന്റെ കൈകാര്യസ്ഥനും കാവല്ക്കാരനുമായി പുരുഷൻ വരികയാണ്. പോക്കറ്റു വാച്ചുകൾ അധികവും പുരുഷന്മാരാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും. പുരുഷൻമാരുടെ ജീവിതമണ്ഡലത്തിലും ലിംഗപദവിയിലും തൊഴിലിനുവന്ന പ്രാമുഖ്യം ഇവിടെ വകയിരുത്തണം. അക്കാലത്തെ വാച്ചുകളുടെ സവിശേഷതയായി നിർമ്മാതാക്കൾ എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാര്യം അവയ്ക്ക് സെക്കന്റ് സൂചി ഉണ്ടെന്നാണ്. സൂക്ഷ്മവും കൃത്യവുമായ സമയക്രമത്തിന്റെ സൂചനയാണിത്. കോയമ്പത്തൂർ സ്വിസ് വാച്ചുകമ്പനിയുടെ പരസ്യശീർഷകം 'ജീവിതത്തൊഴിലിൽ സമയം അതിപ്രധാനം' എന്നായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരകാലത്ത് 'ഹൗ മെനി റുപ്പീസ് മേക്ക് ആനവർ' എന്ന കാപ്ഷനോടുകൂടി വന്ന ടാറ്റാ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സ്റ്റീലിന്റെ പരസ്യം

മെച്ചമായ വള്ളയുന്ന ഇണ്
ടുള്ളതു്.
,അതിന്റെ ശരിയായ നീള
ത്തിൻ ഇരട്ടി. നിവർത്തു
വാൻ സാധിക്കുന്നതു്.
ആവശ്യമായ തരത്തിൽ
ശരിപ്പെടുത്താനുതകുന്നതു
പ്ലാസ്റ്റിക പെട്ടികളിൽ
കിട്ടുന്നു.
ഭംഗി
യുള്ളതും
ബലവ
ത്തായതും
"Bentex"
ബെൻടക്സ് സ്റ്റ്രാപ്പുകൾ
എപ്പോഴും
വൈവിധ്യത
മോഡൽ-93-സെസ്റ്റ്
12, 14, 16, എം.എം.
സ്റ്റെയിൻലെസ് സ്റ്റീൽ
പാറെറൺ നമ്പർ
58920/56
വില രൂപാ 10.
വളയുടെ ആകൃതിയി
ലുള്ള ബ്രേസ്ലെററു
കൾ നിങ്ങൾക്ക
ആവശ്യാനുസരണം
തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്ന
വിവിധതരങ്ങളിൽ
ബെൻടെക്സ് പേരുതന്നെ Bentex നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരവാദി

പറയുന്നതും സമയത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചാണ്. പണത്തെയും സമയത്തെയും തുലനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തയ്യാറാക്കിയ ഈ പരസ്യത്തിൽ ഒരു പോക്കറ്റുവാച്ചിന്റെ ചിത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

പുരുഷന്മാരുടെ വാച്ച് ഉപയോഗമൂല്യത്തിലേയ്ക്ക് സംക്രമിച്ച് ഉറപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും സ്ത്രീകളുടെ വാച്ചുപയോഗം അലങ്കാരമൂല്യത്തിൽതന്നെ തുടർന്നു. ഇക്കാലത്തും ലേഡീസ് വാച്ചുകൾ ആഭരണങ്ങൾക്കൊപ്പമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത്. 1950-കളിൽപോലും വാച്ചുകൾ ഇത്തരം വിശേഷണങ്ങളോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. 'നവീന ആഭരണങ്ങളും അവയ്ക്കു പറ്റിയ വാച്ചുകളും' എന്ന ശീർഷകത്തോടെ 'സുരാജ്മൽസ് പയനീയേഴ്സ് ആന്റ് ഇൻഡ്യൻ ജൂവൽ ട്രേഡി'ന്റെ പരസ്യം 1950-കളിലെ മാതൃഭൂമിയിൽ കാണുന്നു. വാച്ചിനെ ആഭരണത്തോട് ചേർത്തുവെയ്ക്കുകയാണല്ലോ ഇവിടെ. രത്നം പതിച്ച വാച്ചുകൾക്ക് പകുതിവില അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രത്യേക ഓഫറുകളും ചിലർ നല്കിയിരുന്നു. 60-കളിൽ ബെൻടെക്സ് കമ്പനിക്കാർ പുതുതായി പുറത്തിറക്കിയ തങ്ങളുടെ ലേഡീസ്‌വാച്ചിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് 'ബ്രേസ്‌ലെറ്റിനു പകരം ഉപയോഗിക്കാവുന്നത്' എന്നാണ്. വളഞ്ഞുനേർത്ത വഴങ്ങുന്ന ചങ്ങലകളോടുകൂടിയ സ്ട്രേപ്പുള്ള, ചെറിയ ഡയലുള്ള വാച്ചുകളായിരുന്നു അവ. ചെറിയ സ്വർണ്ണച്ചങ്ങല കൊണ്ടുള്ള ഞാത്തുകളും തൊങ്ങലുകളും പിടിപ്പിച്ച സ്വർണ വാച്ചുകൾ തൊണ്ണൂറുകളിൽപോലും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

പലതരം വാച്ചുകളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന നീണ്ട നിരതന്നെ അക്കാലത്ത് ലഭ്യമായിരുന്നു. വാച്ചുകളുടെ ഗുണമേന്മയക്കു പുറമേ സൂക്ഷ്മമായ പ്രത്യേകതകളെയും അവ സൂചിപ്പിച്ചു. ഷോക്ക് പ്രൂഫ്, വാട്ടർ പ്രൂഫ്, നോൺ മാഗ്നറ്റിക്, റേഡിയം ഡയൽ, സ്റ്റെയിൻലെസ് സ്റ്റീൽ മേഡ്, ലിവർ പോക്കറ്റ് വാച്ച്, താക്കോലില്ലാത്തത്, ലിവർ വാച്ച് എന്നിങ്ങനെയുള്ള പദകോശങ്ങൾ പരസ്യങ്ങളിൽ സമൃദ്ധമായിരുന്നു. വാച്ചിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ വൈവിധ്യങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുക്കൽ സാധ്യതയും അതിന്റെ അലങ്കാരപദവിയെ വർധിപ്പിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇതിനു പുറമേ മറ്റു വിപണിവസ്തുക്കൾക്കൊപ്പം സൗജന്യമായി വാച്ചുകൾ നല്കുന്ന രീതിയും പ്രബലമായിരുന്നു. 1930-കളിൽ ഓട്ടോ സുഗന്ധരാജ് പോലുള്ള സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ലേപനങ്ങളും വാങ്ങുമ്പോൾ ബർമ ടൈംപീസ്, ലിവർ പോക്കറ്റ് വാച്ച്, ഇമ്പീരിയൽ ലിവർ റിസ്റ്റ് വാച്ച് എന്നിവ സൗജന്യമായി നല്കിയിരുന്നുവത്രെ. ഹണിമൂൺ സെന്റ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി 5 കൊല്ലം ഗ്യരണ്ടിയോടുകൂടിയ 15 ജൂവൽ റിസ്റ്റ് വാച്ചുകൾ കിട്ടുന്ന പദ്ധതിയുമുണ്ടായിരുന്നു.

വിവാഹസമ്മാന
ത്തിന് ഏററവും
ഉചിതമായിട്ടുള്ള
താണ് ഒരു നല്ല
വാച്ച്!
18 ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ക. 90
18 ക്യാ. സ്വർണ്ണം ക. 95
മിനിയേച്ചർ "ഏ"
18 ക്യാരററ് "തങ്കസ്വർണ്ണം" ക. 85
18 ക്യാരററ് "വെള്ളസ്വർണ്ണം" ക. 95
വെസ്റ്റെൻഡ് വാച്ച് കമ്പനി, ബോമ്പെ,—കൽക്കത്ത.
WEST END WATCH Co.
BOMBAY
CALCUTTA

നിങ്ങളുടെ മകനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുക.

ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത് ഞങ്ങളുടെ കേളികേട്ട "ക്വീൻ ആനി" റിസ്റ്റ് വാച്ചാണ്. ഉറപ്പിലും, വിശ്വാസയോഗ്യതയിലും ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഈ വാച്ച് ലഭിക്കുന്നത് ഏതൊരു യുവാവിനും സന്തോഷകരമാണ്. "ക്വീൻ ആനി" വാച്ച് ഏററവും തൃപ്തിനല്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറപ്പുനല്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ വിശേഷപ്പെട്ട വാച്ച് വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സമ്മാനിക്കാവുന്നതാണ്.

അവന്ന് വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഈ വാച്ച് നല്കുക.

"ക്വീൻ ആനി"

താക്കോലില്ലാത്ത ലിവർ റിസ്റ്റ് വാച്ച്.

നിക്കൽ വെള്ളി ... ക. 22

റോൾഡ് ഗോൾഡ് ... ക. 36

മേത്തരം തോല്പട്ട സഹിതം.

സൗജന്യമായ ഞങ്ങളുടെ വലിയ കാററലോഗിന് കാർഡയയ്ക്കുക.

വെസ്റ്റെൻഡ് വാച്ച് കമ്പനി, ബോംബെ, കൽക്കത്ത.

WEST END WATCH Co.

BOMBAY CALCUTTA

വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ സമ്മാനമായി നല്കപ്പെടുന്നതും വാച്ചിന്റെ അലങ്കാരവസ്തു എന്ന പദവിയെത്തന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്. 'ഒരു നല്ല വാച്ചിനേക്കാൾ ഏറ്റവും ഉചിതമായ മറ്റൊരു വിവാഹസമ്മാനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ വാച്ച് കൈയ്ക്ക് ഒരു അലങ്കാരമാണ്; ദിവസേന അതു കൊണ്ടു ഉപയോഗമുള്ളതുമാണ്" എന്നാണ് വെസ്റ്റ്ന്റ് വാച്ച് കമ്പനിയുടെ 30-കളിലെ പരസ്യം. യുവാവായ മകനു നല്കാവുന്ന ഏറ്റവും ഉചിതമായ സമ്മാനം ഉറപ്പിലും വിശ്വാസയോഗ്യതയിലും ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന 'ക്വീൻ ആനി' റിസ്റ്റ് വാച്ചാണെന്ന് മറ്റൊരു പരസ്യത്തിൽ(മാതൃഭൂമി, ആഗസ്റ്റ് 28, 1933) കാണുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ വാച്ചുനോക്കുന്ന യുവതിയുടെ ചിത്രം അലങ്കാരമൂല്യത്തെ മുൻനിർത്തിയാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ പരസ്യത്തിൽ യുവാവിന്റെയും അച്ഛന്റെയും ചിത്രമാണുള്ളത്. രണ്ടു മൂല്യങ്ങളിലെയും സൂക്ഷ്മമായ വേർതിരിവ് വരികളിൽ വ്യക്തമാണ്. സ്ത്രീക്ക് അലങ്കാരവും പുരുഷന് ആധികാരികമായ മറ്റു മൂല്യങ്ങളുമാണ് പ്രധാനം. 'സ്വാഭാവികമായ മുൻവിധി' പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരസ്യവാചകങ്ങളിൽ ലിംഗമാനകതയുടെ മൂല്യംകൂടി ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

സമയത്തെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാനമൂല്യമായി തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരു ആധുനികജനതയായി മലയാളികൾ മാറിയതിന്റെ സൂചനകളാണിവയെല്ലാം. ഈ ആധുനികജനതയെ ലിംഗസ്വത്വങ്ങളായി കൃത്യതപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സമയത്തിനും സമയസാമഗ്രികൾക്കുമുള്ള പങ്കെന്ത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി അന്വേഷിക്കാനുള്ളത്.

ആൺവാച്ചും പെൺവാച്ചും

വാസ്തവത്തിൽ റിസ്റ്റു വാച്ചുകളുടെ ഉപയോഗം തുടങ്ങുന്ന ആദ്യകാലം മുതല്ക്കുതന്നെ ലിംഗഭേദവും അതിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരുന്നു. 1920-കളോടെതന്നെ ലേഡീസ് വാച്ച് പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. 'വലിയ അളവും' 'ചെറിയ അളവും' എന്നതാണ് ഇവിടെ ലിംഗഭേദത്തിനായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഭാഷാവ്യവഹാരം. വലിയ അളവ് പുരുഷൻമാർക്കും ചെറിയ അളവു സ്ത്രീകൾക്കുമായി വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലിംഗഭേദകല്പനയുടെ വേരുകൾ പാശ്ചാത്യസമ്പർക്കങ്ങളിലൂടെ നേരിട്ടു കടന്നുവന്നതാകാം. തൃശ്ശൂർ ലക്ഷ്മീവിലാസം വർത്തകശാലയിൽ അത്തരം ചെറിയ അളവിലുള്ള ലേഡീസ് വാച്ച് വില്പനയുള്ളതായി 1921 തുലാം മാസത്തെ ലക്ഷ്മീഭായിയിൽ കാണുന്നു. ചെറിയ അളവ് വാച്ച് തോല്പട്ട (സ്ട്രാപ്പ്)യിൽ വെച്ച് കയ്യിൽ കെട്ടിയും ചങ്ങലയിൽ കൊളുത്തി കീശയിലിട്ടും ഉപയോഗിക്കാമെന്നും അതിൽ പറയുന്നു. 'ശരിയായ സമയത്തെ കാട്ടുന്നതും

Miss Aleykutty Oommen, B. Sc.
1st Class, 1st in the Presidency (Zoology),
Winner, Herbert Medal & Sealy Prize.

"കേരളത്തിലെ
ഏക മുസ്ലിം വിദ്യാസമ്പന്ന."

(ഡാക്ടർ എം. കെ. ആലിക്കുട്ടി, എൽ. എം. പി.)

കാഴ്ചഭംഗിയുള്ളതുമായ നിക്കിൾകേസ് വാച്ച് വില 1 ന് കയ്യിൽ കെട്ടാനുള്ള തോല്പട്ടയടക്കം ആറ്ററിപ്പിക'യാണ് വിലയിട്ടിരുന്നത്. അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് വലിയൊരു തുകയായിരുന്നു അത്.

ലിംഗഭേദത്തെ സംബന്ധിച്ച ആലോചനയെ കൂടുതലായി ബലപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ് 50-കൾക്കു ശേഷമുള്ള വാച്ചിന്റെ ചരിത്രം. ചെറിയ ഡയലും വീതി കുറഞ്ഞ ചെയിനും സ്ട്രാപ്പും വളയ്ക്കും ബ്രേസ്‌ലെറ്റിനും പകരമായ രൂപവുമൊക്കെ പെൺവാച്ചിനെ എങ്ങനെ നിർമിച്ചെടുത്തു എന്നു നാം കണ്ടു. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ സുപ്രധാനവും നിർണായകവുമാണ് വാച്ചു ധരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഉണ്ടായ വിച്ഛേദങ്ങൾ. ആദ്യകാലത്ത് ഏതാണ്ട് 50-60-കൾ വരെയെങ്കിലും സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ പൊതുവെ ആളുകൾ ഇടതുകയ്യിലാണ് വാച്ചുകെട്ടിയിരുന്നത്. പഴയ തലമുറയിലുള്ളവരുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളും അക്കാലത്തെ എഴുത്തുകളിലെ സൂചനകളും വ്യത്യസ്ത പരസ്യങ്ങളോടൊപ്പം സ്ഥാനംപിടിച്ചിരുന്ന രേഖാചിത്രങ്ങളും അക്കാലത്ത് എടുത്തിരുന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളുമാണ് ഇതേക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ നല്കുന്നത്. പരസ്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും മദിരാശി, ബോംബെ, കല്ക്കത്ത തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലെ കമ്പനികളുടേതായതുകൊണ്ട് അവയിൽ ചേർത്തിരുന്ന രേഖാചിത്രങ്ങളും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ സവിശേഷപരിഷ്കാരങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയായിരിക്കുമെന്നത് വാസ്തവമാണെങ്കിലും അക്കാലത്തെ മലയാളികളുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളും സമാനമായ പ്രവണതകളാണ് കാണിക്കുന്നത്.

1932 നവംബർ 16-ലെ മാതൃഭൂമിയിൽ കല്ക്കത്തയിലെ വെസ്റ്റന്റ് വാച്ചിന്റെ പരസ്യത്തിൽ കാണുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഇടതുകയ്യിലാണ് വാച്ച കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. 1934-ലെ സിലോൺ മലയാളിയിൽ കേരളത്തിലെ ഏക മുസ്ലിം വിദ്യാസമ്പന്ന എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഡോ. എം.കെ. അയിശക്കുട്ടി, എൽ.എം.പി. യുടെ ഒരു ചിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിലും വാച്ച് ഇടതുകൈയിലാണ്. വലതുകൈയിലാണ് വളയുടെ സ്ഥാനം. മഹാരാജാസ് കോളേജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസർ തങ്കം (1935 നവംബർ 25-ലെ മാതൃഭൂമി), ഹെർബെർട്ടു മെഡലും പ്രൊഫ. സീലി പ്രൈസും നേടിയ മിസ് ഏലിക്കുട്ടി ഉമ്മൻ (1939 എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജ്മാഗസിൻ) തുടങ്ങിയവരുടെയും ഇടത്തെ കയ്യിലാണ് വാച്ചിന്റെ സ്ഥാനം. അക്കാലത്തെ പല ഗ്രൂപ്പ്ഫോട്ടോകളിലും സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമല്ല.

എന്നാൽ 50-കളോടെ ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ ചില സന്ദിഗ്ദ്ധതകൾ വന്നു ചേർന്നു. 60-കളോടെ അതു പൂർണമായും ബലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മുൻകാലത്ത് എല്ലാവരും സ്വാഭാവികമാംവണ്ണം ഇടതുകയ്യിൽ ധരിച്ചിരുന്ന വാച്ച് സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ വലതുകൈയിലേക്ക് മാറി. വലതുകൈ ഏറെയും പ്രവർത്തി സന്നദ്ധമായും പ്രവർത്തനനിരതമായുമിരിക്കുമ്പോൾ

ഈ "വെസ്റ്റെൻഡ്"
വാച്ചുകൾ
എത്ര മനോഹരവും അനനു
കരണീയവുമായിരിക്കുന്നു!
അവയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ
ഏററവും കുറഞ്ഞ വിലക്ക്
എന്തൊരുലാഭം!!
മീതെയും താഴെയുമുള്ളതിന്നു
ഒരേ വില.
ചതുരത്തിലുള്ള 'ഡി' (നടുവിലുള്ളത്)
9 ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ... ക 65
14ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ... ക 82
18ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ... ക 100
ചതുരത്തിലുള്ള 'E'യും 'F'ഉം
സ്റ്റെർലിങ്ങ്സിൽവർ ക. 32
റോൾഡ്ഗോൾഡ് ക. 35
9 ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ക. 60
18ക്യാരററ് സ്വർണ്ണം ക. 90
മുഴുവൻ ചിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ക്യാററലാഗ് സൌജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാണ്.
വെസ്റ്റെൻഡ് വാച്ച് കമ്പനി ബോംബെ & കല്ക്കത്ത.
WEST END WATCH Co
BOMBAY
CALCUTTA

(ഇടതുകൈക്കാർ നേരെതിരിച്ചും) ആ കൈയിൽ ധരിക്കുന്ന വാച്ച് അസൗകര്യം വർധിപ്പിക്കുന്നു. അടുക്കളയിലോ ഓഫീസിലോ ഫാക്ടറിയിലോ ആയാലും പ്രവർത്തിതടസ്സം കൂടാതെ വലതുകൈയിലെ വാച്ചിൽ സമയം നോക്കുക എളുപ്പമല്ല. അതായത് വാച്ചിനിപ്പോൾ പ്രധാനമായും അലങ്കാരപദവിയാണുള്ളതെന്നു വ്യക്തം. 1972 ഏപ്രിൽ 6-ാം തിയതിയിലെ മാതൃഭൂമിയുടെ മുഖചിത്രം ഒരു പന്ത്രണ്ടുകാരി വരച്ച സമ്മാനാർഹമായ പെയിന്റിങ്ങായിരുന്നു. അതിൽപോലും വലതുകയ്യിൽ കെട്ടിയ വാച്ചു പ്രദർശിപ്പിച്ചു വശം ചെരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകളെയാണ് കാണുന്നത്. വിവാഹവേളകളിലും മറ്റും പുരുഷൻ നിർബന്ധമായും വാച്ചു ധരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ ആ ഇടംകൂടി വളകൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. പൗരുഷത്തിനു കൂടുതൽ ചേർന്നതായി വാച്ച് അതിന്റെ ലിംഗമൂല്യത്തെ

നിർമിച്ചെടുക്കുന്നു എന്നുപോലും പറയാവുന്നതാണ്.

1950-കൾക്കുശേഷം മലയാളിസ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യജീവിതവും സാമൂഹികപദവിയും മുൻനിർത്തി ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളിൽ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട് വർധിച്ചുവരുന്ന ഗാർഹികവത്കരണത്തിന്റെ സൂചനയായി വാച്ചിന്റെ സ്ഥാനാന്തരത്തെ കാണാം. പുറത്തായിരിക്കുമ്പോഴും അകത്തായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയവസ്ഥയെ മുൻനിർത്തി സ്ത്രീവാദികൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. പണിയിടങ്ങളിലോ നഗരത്തിലോ ബസ്സിലോ ആയിരിക്കുമ്പോഴും അവർ മക്കളുടെ ട്യൂഷൻ സമയത്തിനകത്തോ വീട്ടിലെ രോഗികളും വൃദ്ധരുമായ മാതാപിതാക്കളുടെ ശുശ്രൂഷകളിലോ ഒക്കെയാണ്. സ്വന്തമല്ല, അന്യമാണ്, അവരുടെ സമയം. മറ്റുള്ളവർക്കു വിശപ്പു വരുമ്പോഴാണ് അവരുടെ ഭക്ഷണസമയം. അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സേവനങ്ങൾക്കനുസൃതമായാണ് അവളുടെ വിശ്രമം. പൗരത്വവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ സമയക്രമത്തിൽ ലെഷർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന് തിരിച്ചറിയാനുള്ള താക്കോലായി ഇതെടുക്കാം. ഒപ്പം സ്വതന്ത്രവും കർതൃനിഷ്ഠവുമായ ലെഷർ സ്ത്രീക്കു സാധ്യമാകാത്തതെന്തെന്ന ചോദ്യത്തിലേക്കുള്ള പീഠികയായും കണക്കാക്കാം.

വലതുകൈയിലെ ആൺവാച്ചുകൾ

"അസിഫ് അലിയെ സ്ക്രീനിൽ കാണുന്ന കാലം മുതലുള്ള സംശയമാണ്. ഇദ്ദേഹം കാമുകനെ അവതരിപ്പിച്ചാലും കള്ളനെ അവതരിപ്പിച്ചാലും കൊള്ളക്കാരനെ അവതരിപ്പിച്ചാലും വലതുകൈയിൽ ഒരു വാച്ചു കാണാം. സാധാരണ മനുഷ്യരൊക്കെ കെട്ടുന്നപോലെ ഇടതുകൈയിൽ വാച്ചുകെട്ടുന്ന ഒരു കഥാപാത്രത്തെപ്പോലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി കണ്ടിട്ടില്ല! കവചകുണ്ഡലങ്ങളുമായി പിറന്നുവീണ സൂര്യപുത്രനെപ്പോലെ അസിഫ് അലി വലതുകൈയിൽ വാച്ചും കെട്ടിയായിരിക്കുമോ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചത്?" – 'ഫോറംകേരള ഡോട്ട്കോ'മിൽ നടന്ന ചർച്ചയിൽ വയനാടൻ എന്നൊരാളുടെ കമന്റാണിത്. വലതുകൈയിൽ വാച്ചു കെട്ടുന്നതിനെ പൗരുഷക്കുറവായും സ്ത്രൈണതയോടുള്ള ചാർച്ചയായും കാണുന്ന സമീപനമാണിത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള നിരവധിചർച്ചകൾ ജനപ്രിയമാധ്യമങ്ങളിൽ പതിവാണ്. എന്നാൽ ഇതിനെ അതിലംഘിക്കാനുള്ള ചിലശ്രമങ്ങളും മലയാളിഭാവനയിൽ നമുക്കു കാണാം. രഞ്ജിത് തിരക്കഥയെഴുതി ഐ.വി. ശശി സംവിധാനം ചെയ്ത, ഫ്യൂഡൽ ആണത്ത സിനിമകളുടെ പുതിയ പന്ഥാവിനു തുടക്കം കുറിച്ച 'ദേവാസുരം' ഉദാഹരണം. അതിലെ ലാലിന്റെ മംഗലശ്ശേരിനീലകണ്ഠൻ വലതുകൈയിൽ വാച്ചുകെട്ടുമ്പോൾ അതു അതിപൗരുഷത്തിന്റെ ചിഹ്നമായാണ്

മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടത്. പക്ഷേ, അതേ ആൺശരീരഭാഷ പിന്തുടർന്ന രഞ്ജിത്തിന്റെയും മറ്റു സംവിധായകരുടെയും പില്ക്കാലചിത്രങ്ങളിൽ ഈ ശൈലി തുടർന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതു സംഭവിക്കുന്നത് പിന്നീടു തിരശ്ശീലക്കു പുറത്താണ്; തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യത്തിലാണെന്നുമാത്രം.

പുതിയ കാലത്തേക്കുവരുമ്പോൾ വാച്ചിന്റെ ആകൃതിയിലും വലുപ്പത്തിലും ലിംഗഭേദത്തിന്റെ മാനകതകളെ പൊളിച്ചുകളയുന്ന അഭിരുചികൾ നാം കാണുന്നു. മുമ്പത്തെ നേർത്ത വീതികുറഞ്ഞ സ്ട്രാപ്പുകൾക്കു പകരം വീതിയേറിയ സ്ട്രാപ്പും വലിയ ഡയലും പെൺകുട്ടികൾ ഒരു ഫാഷനായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിറമുള്ള സ്ട്രാപ്പ് യുവാക്കൾ ആൺ/പെൺ ഭേദമില്ലാതെ സ്വീകരിക്കുന്നു. മറ്റു പല അലങ്കാരങ്ങളിലുമെന്നതു പോലെ ലിംഗാതീതമായ ഒരു നീക്കം വാച്ചിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പുതുതലമുറയെസംബന്ധിച്ചെടത്തോളം ആൺപെൺഭേദമെന്യേ ഇടതുകയ്യിലാണ് വാച്ചിന്റെ സ്ഥാനം. വലതുകയ്യിൽ വാച്ചുകെട്ടുന്ന പെണ്ണ് അപൂർവമാണ്. ന്യൂജെൻ ഫ്രീക്ക് പയ്യൻമാർ ചിലർ വലതുകയ്യിൽ വാച്ചു കെട്ടുന്നതും കാണാറുണ്ട്.

(2017 ആഗസ്റ്റ് 20-ലെ മാതൃഭൂമി ആഴ്ച്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്)

റഫറൻസ്

1. സരസ്വതീവിജയം, പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
2. ഇസ്ലാമും സ്ത്രീകളും, ഫാത്തിമ മെർനീസ്സി, വിവ: കെ. എം. വേണുഗോപാലൻ, ഒലിവ്, കോഴിക്കോട്.
3. ലക്ഷ്മീഭായി, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, സിലോൺ മലയാളി, എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളജ് മാഗസിൻ ഇവയുടെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ.